

Ceylan Göllüçü

FİLİSTİN KAZANACAK

FİLİSTİNLİ SÜRGÜNLERİN
AĞZINDAN DİRENİŞ DESTANI

*Youssef, Rasmieh, Mahmoud
ve İshak'a...*

Ve ayrıca

*Vatanlarını gizli ya da açık yabancı işgalden
ve işgalciden kurtarma mücadelelerinde
yaşamlarını yitirmiş tüm yiğitlerin
anısına...*

Ö N S Ö Z

FİLİSTİN, üç kıtanın birleştiği yer, üç kutsal dinin yurdu, tarihe derinlemesine kök salmış olan ad,

FİLİSTİNLİLER, FİLİSTİN'e derinlemesine kök salmış olan Ulus, M.Ö. 1190 yılından bu yana orada yaşamış olan Ulus, üç bin yıldan daha uzun bir süredir toprağına tutkun olan Ulus,

İsrail, yabancı işgal sözlüğünden yapay bir biçimde seçilmiş olan ve çağdaş siyasi tarihe, faşizmin mirası ırkçı bir zorbalıkla sızmaya çalışan yeni ve uyduruk bir ad,

Siyonizm, nefret, profesyonel terör, cinayet, işgal ve toplu katliamlar temelinde yükselen ırkçı ayrımcılığın bir biçimi,

Amerika Birleşik Devletleri (şeytanın avukatı), ikiyüzlü bir özgürlük tanımı yapan ülke : birincisi New York kentinin girişindeki heykelde, ikincisi ise İsrail Ordusu'nun postalları altında ezilerek vücut bulan özgürlük,

Orta Doğu anlaşmazlığı, adil olan ile olmayan, haklı ile zalim, insan ile insanlık düşmanları ve tarih ile tarih düşmanları arasındaki çarpışma.

Bu sayılanlar, çağdaş tarihin salt Orta Doğu bölgesindeki değil ama tüm dünyadaki en açık ve net sorununu kapsayan ana başlıklarıdır.

Haklı bir davaya böyle ana başlıklarla yaklaşım bile zaferin eninde sonunda haklı, doğru ve insan olanların olacağını ve tarihin haksız, zalim, insanlık düşmanı ve tarih düşmanlarının karşısında olduğunu çok açık olarak gösteriyor,

Birkaç hafta önce dostumuz Ceylân Göllücu beni arayarak, Halkımızın anavatanı dışındaki acılarına, «Dö-

nüş Gemisi» yolculuğuna katılarak tanık olmak istediğini söylediğinde, böylesi zorlu bir deneyime dayanamayacağını ve Halkımızın acı ve sıkıntılarına ortak olmanın kendisini derinden etkileyerek umutsuzluğa iteceğini düşünerek üzülmuştüm. «Dönüş Gemisi», yüzlerce Filistinli sürgün ve dünyanın çeşitli ülkelerinden yüzlerce delegе ve politikacıyla birlikte Atina'dan Filistin kıyılarına doğru yelken açacaktır.

Ancak o, Halkımla beraber barış, sabır, mücadele ve kararlılığın simgesi olacak olan bu yolculuğa katılmakta ısrarlıydı. Sağlam inancı ve başarılı gazetecilik deneyimi, bu kez gerçekleştirilemeyen «Dönüş Gemisi» yolculuğunu ve yolcularını anlatan bu kitapta biraraya gelerek billurlaştı. O büyük dönüş yolculuğu ise, er veya geç, Filistin Halkının dostlarının katılımıyla engellenemez bir biçimde ve kesinlikle gerçekleşecektir. Dönüş gününün şafağı, Filistinde işgal altındaki topraklarda son aylarda başlayan kahramanca ayaklanmada Filistinli çocukların attığı her bir taşla, Filistinli delikanlıların kırılan kollarından yükselen her bir acılı feryatla ve Filistinli kadınların vahşi İsraili askerlere karşı durarak attıkları her bir çığlıkla daha bir aydınlanmaktadır.

Ceylân Göllüçü'nün «FİLİSTİN KAZANACAK» adını verdiği kitabı, hem tarihin bir hükmü ve Filistin Halkının verdiği mücadelenin kesin sonucudur; hem de Filistin davasının dostlarının, Filistin'e nihai dönüşe giden uzun ve dolambaçlı yol boyunca paylaştıkları bir yarıdır.

Ankara, 7 Nisan 1988

Büyükkelçi

Abu Firas

FKÖ Türkiye Temsilcisi

SÜRGÜNDEN MEKTUP

1

Selâmlarım, kucaklarım seni.
Ne demeli bilmem,
nereden başlamalı, nasıl bitirmeli,
geçip giderken durmadan günler?
İki şeyim var burda benim, sürgünde:
İçine kuru ekmek koduğum bir çanta
ve ara sıra içimi döktüğüm,
kinimi tükürdüğüm bir defter.
Nerden başlamalı
söylenmiş sözlere, söylenecek sözlere?
Çekilenler bir kucaklaşmayla unutulacak mı?
Çekilenler unutulacak mı bir el sıkışmayla?
Sürgün dönecek mi evine?
Göklerden yağmur yağdıracak mı?
Tüyler çıkartacak mı yeniden
kaybolmuş kuşun kanatlarında,
ezilmiş kuşun?

Nerden başlamalı?
Selâmlarım,
kucaklarım seni...
Ve...

2

Diyorum ki radyoya:
Ona söyle, ben iyiyim.

Kuşa diyorum ki:

*Git ona doğru,
unutma beni, söyle ona:
İyiyim,
İyi.*

*Gözlerim hep ışığa dönük.
Ay hep yukarlarda.
Parçalanmadı bugüne dek
eski rubam,
yırtıldı bir iki yeri
yamadım.*

*Bir süre götürür beni.
Yirmi yaşında bir delikanlıyım,
bir düşün, yirmi yaşında,
bütün delikanlılar gibi.*

*Of anam, of,
hayatı sırtlamışım,
taşırım bütün insanların taşıdığı yükü,
çalışırım bir lokantada,
tabakları yıkarım,
kahve hazırlarım müşterilere.
Kederli yüzümü çıkarır,
takarım güler yüzümü,
kaçmasın diye rahatları.*

3

*İyiyim.
Yirmi yaşındayım.
Bütün delikanlılar gibiyim.
Cigara içiyor, duvara dayıyorum sırtımı,
ıslık çalıyorum güzel kızlara,
öbür delikanlılar gibi.
Aman kardeşler, aman,*

8

kızlar ne güzel,
aman ne güzel!
Hiç çekilmez bu hayat
kızlar da olmasa.

Ekmeğin var mı, dedi arkadaşım,
karnım acıktı, dedi,
ekmeğin var mı?
«Kardeşler, insan aç olunca
ne kadar yüce!»
İyiyim,
İyi.
Kara ekmeğim var,
bir sepet de sebzem.

4

Mektuplar dinledim radyoda,
sürgünlerden mektupları,
sürgünlere mektupları.
Dediler : İyiyiz,
hepimiz iyi.
Babam nasıl?
Eskisi gibi seviyor mu
dua etmesini,
çocukları,
toprağı,
zeytin ağaçlarını.
Erkek kardeşlerim nasıl?
Memur olabildiler mi?
Bir gün babam ne demişti :
Çocuklarımın hepsi öğretmen olsunlar,
defter kitap alırım onlara dışından keser,
köyümüzde kimsenin okuması yazması yok.

Kız kardeşimiz nasıl?
Büyüdü mü?
Taliplisi var mı?
Nenem nasıl?
Hep kapı önünde mi oturur gene?
Dua eder mi bizim için?
Evimiz ne âlemde,
yıpranmış eşliğimiz, ocağımız, kapılar?

Mektuplar dinledim radyoda,
sürgünlerden mektupları,
sürgünlere mektupları.
Hepsi iyiler

Ben iyi değilim ama.
Bir kuşku içimi kemirir yer.
Radyo bana bir haber vermedi sizden,
acı da olsa
tek bir haber.

5

Gece, ey ana,
yurtıcı, aç bir kurt,
kovalar durur yabancıyı habire,
kavaklarsa tutar rüzgârı, hiç bırakmaz.
Ey ana,
suçumuz ne?
Ölürüz iki kez:
Bir kez hayatta,
bir kez ölümdede.
Bilir misin gözlerimi yaşla dolduran ne?
bir gün hasta düşersem, ey ana,
yıkılırsa bir gün vücudum acılarla,

10

ne dersin, saklar mı gece
buralara sığınmış birinin anısını,
bir daha yurduna dönmemiş birinin?
Ne dersin, anar mı gece
mezarsız bir ölüyü, bir sığınağı?

Ey kavaklık, hatırla,
bir insandı
gölgende vurulup öldürülen.
O da bir insandı, der misin bilmem,
korur musun cesedimi kargaların açlığından?
Ana, canım ana,
bu satırları yazdığım ana,
hangi postacı getirecek sana bu mektubu?
Kara yolları kapalı
hava yolları kapalı,
deniz yolları kapalı.
Ufuk gibi.
Anam, babam, kardaşlarım, dostlarım,
belki sağsınız,
belki ölü,
Belki nerede olduğunuz belli değil,
benim gibi.
İnsanın ne değeri olabilir,
evsiz barıksız,
yersiz yurtstuz,
bayraksız,
ne değeri?

MAHMUT DERVİŞ (Çeviri : A. Kadir - Afşar Timuçin)

"Benim yeni sloganlarımdan biri, benim düşlerimden biri bu yeni generallerdir. Bunlar Şatıla ve Burç el Barajne'de, Ain el Helue ve Reşadiye'de, Nablus ve Gazze'de, Hebron ve Kudüs'te yükseldiler... Eski yönetim bu yeni generalleri izlemeli. Aşbal, bizim gençlik örgütümüz. İki çeşit Aşbal var: Biri silahlı mücadele veriyor, diğzerinin ise elinde taş var..."

Yasser Arafat
Ocak 1987